

Upeita merkkivuosia

Tänä keväänä täysiä merkkivuosia viettivät Suomen Kotiseutuliitto ja Suomen Marttaliitto. Ensiksi mainittu saavutti 70 vuoden ja jälkimmäinen 120 vuoden paalun. Näitä molempia yhdistää tässä järjestöjen luvatussa maassa mielenkiintoinen piirre: niiden jäsenmäärä on kasvussa ja toiminta monipuolistunut. Useilla järjestöillä on päinvastainen tilanne jäsenmäärän laskiessa vuosittain. Näin on käynyt puolueille ja useimmille palkansaajajärjestöille.

Suomen Kotiseutuliitolla on yli 700 paikallista tai alueellista jäsenyhteisöä. Lisäksi mukana on yli 100 kuntaa ja kaikki maakuntaliitot. Henkilöjäsenmäärä on

Kirjoittajavieras
Risto Piekka

” Kasvu on tapahtunut paikallisella tasolla kylissä ja kunnissa.

runsaat 150 000. Kasvu on tapahtunut paikallisella tasolla kunnissa, kylissä ja kaupunginosissa. Paikallisuus on kunniaansa. Kotiseututyö on oman asuinpaikan kehittämistä, elävöittämistä, sen historian tuntemista ja talentamista sekä elinympäristöstä aidosti huolehtimista. Turhaan ei liiton piirissä ole todettu, että eletään yht’ aikaa eilistä, tätä päivää ja tulevaisuutta.

Suomen Marttaliiton ensimmäisellä yhdistyksellä oli osuva nimi ”Sivistystä kodeille” vuonna 1899. Syntysanat yhdistykselle annettiin noin kuukausi Venäjän tsaarin Helmikuun manifestista. Seuraavana vuonna otettiin käyttöön nimi Martta. Liitolla on

yli 1200 yhdistystä tai toimintaryhmää ja jäsenmäärä on reilut 46 000. Merkittävän huomionosoituksen liitto sai keväällä kestävänsä kehityksen -viikolla, kun valtioneuvoston kanslia palkitsi sen osallistuvasta toteuttamisvoistaan ja innovatiivisuudestaan.

Molemmilla liitoilla jäsenyhteisöineen on omat selkeät toiminnan painopisteet. Kotiseutuliitossa keskitytään oman asuinalueen historiaan, nykyisyyteen ja tulevaan. Hyvän paikallisuuden tunnusmerkkinä voidaankin pitää sanoja ”tulla kotiin”.

Marttaliike keskittyy selkeästi arjessa pärjäämiseen. Suurelle yleisölle ovat tuttuja ruuanlaitto ja käsityö sekä luonnon antimien

hyödyntäminen. Toiminta on kuitenkin paljon laajempaa kohdistuen muun muassa eriytymisen ehkäisemiseen, kotouttamiseen ja arjessa selviämiseen.

Palaan vielä jäsenmääräkehitykseen etsien vastausta kysymykseen ”miksi joku menestyy, joku ei”. Ehkä ydin löytyy seuraavien sanojen toteutumisessa: voinko auttaa, voinko tehdä jotain konkreettista, voinko osallistua, saanko uusia ystäviä, onko toiminnalla hyötyä itselle, kanssaihmisille ja laajemminkin yhteiskunnassa. Näitä on syytä jokaisen järjestöaktiivin mieltävän.

● Kirjoittaja on Paikkarin torpan tukiryhmän puheenjohtaja.